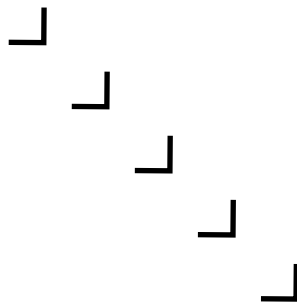

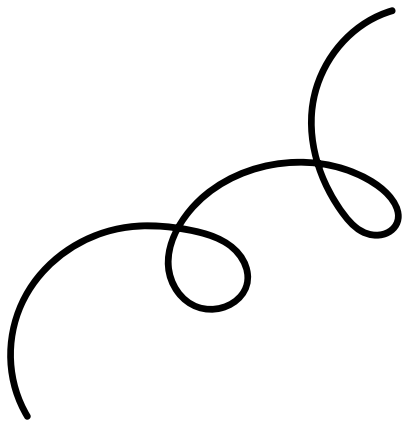
Digital

Hi

story

telling

Samenvatting

DIGHIST — Samenvatting

DIGHIST

– Samenvatting

In het kader van het Erasmus+ project “Digital Hi-storytelling” (DIGHIST) ontwikkelen **Fundacja Szkoła z Klasą** (Polen), **Asociación Smilemundo** (Spanje) en de **Koning Boudewijnstichting** (België) een aantal tools (de ‘Digital History Toolkit’ en de ‘Digital History Atlas’), die berusten op de methodiek van ‘digital storytelling’ en bedoeld zijn voor leerkrachten geschiedenis en sociale wetenschappen. Die tools zijn vooral bedoeld ter ondersteuning van het onafhankelijk denken en het verwerven van inzicht in de sociale processen van de twintigste-eeuwse Europese geschiedenis. De Digital History Toolkit zal bestaan uit kant-en-klaar lesmateriaal over belangrijke historische onderwerpen uit de twintigste eeuw, dat voor leerkrachten kan dienen als voorbeeld ter ondersteuning van innovatief (digitaal) geschiedenisonderwijs. De Digital History Atlas wordt een digitaal platform, bestaande uit de **Digital History Toolkit** en een **onderwijs-methodiek** met hulpmiddelen voor leerkrachten zoals tutorials, richtlijnen, vaak gestelde vragen, ... die hen kunnen helpen bij het gebruik van de Digital History Toolkit en ondersteuning kunnen bieden bij het maken van hun eigen digitaal educatief materiaal.

Dit rapport is het resultaat van een literatuuronderzoek over zowel het gebruik van digitale tools als de uitdagingen voor het geschiedenisonderwijs aan Generatie Z. Het onderzoek werd aangevuld met diepte-interviews met leerkrachten en geschiedenis in de drie partnerlanden.

Het rapport “**Digital Hi-storytelling. Research report**” brengt eerst de plaats van het vak geschiedenis in het leerplan en het verband tussen geschiedenisonderwijs en burgerschaps- en aardrijkskundeonderwijs in België, Polen en Spanje in kaart, om daarna rekening te kunnen houden met de specifieke context van elk land. Geschiedenislerkrachten vinden dat kennis van het verleden vooral belangrijk is om leerlingen in staat te stellen om de wereld van vandaag te begrijpen en hen aan te moedigen om onafhankelijke kritische denkers te worden. Op basis van de interviews krijgen we een overzicht van de – volgens de geschiedenislerkrachten – belangrijkste thema’s. De meeste van die thema’s zijn eigenlijk onderwerpen die de leerlingen helpen om de huidige wereld beter te begrijpen (bijvoorbeeld de Koude Oorlog en autoritaire regimes). In alle drie de landen stellen de leerkrachten ook dat het moeilijker is om les te geven over meer controversiële of complexere onderwerpen (zoals de kolonisatie), om allerlei redenen: gebrek aan vertrouwen, gebrek aan waargenomen legitimiteit, moeite om neutraal te blijven, enz.

Ook de didactische methodes die worden gebruikt om geschiedenisles te geven, worden verkend. Die variëren van klassieke methodes en nieuwe (meer activerende) methodes zoals probleemgestuurd leren, onderzoekend leren en de omgekeerde klas, tot storytelling. Om de onderwijspraktijk van leerkrachten fundamenteel te veranderen en te vermijden dat ze vasthouden aan traditionele methodes, moeten zij kunnen beschikken over kant-en-klaar lesmateriaal en richtlijnen over hoe ze met dat materiaal en met de nieuwe onderwijsmethodes aan de slag kunnen.

Het gebruik van digitale tools vóór de COVID-19-pandemie in de drie partnerlanden werd onderzocht. Ook toen was er al een enorm groot aanbod van heel diverse digitale tools beschikbaar, die de (geschiedenis)leerkrachten konden inzetten. Maar de leerkrachten gebruikten de digitale tools meestal op een vrij conservatieve manier, waarbij ze traditionele onderwijsmethodes reproduceerden in een digitale context. Het gebruik van digitale middelen leidde zelden tot een drastische verandering in hun onderwijsmethodes.

De geïnterviewde geschiedenisleerkrachten stelden dat de COVID-19-pandemie hun gebruik van digitale middelen heeft versneld. In de drie partnerlanden werd online onderwijs georganiseerd. Toch heeft dat niet geleid tot een verandering in de onderwijsmethodes. Volgens de leerkrachten kwam dat doordat zij niet voldoende voorbereid waren op die nieuwe en onverwachte situatie, door gebrek aan tijd, ervaring, kennis, ondersteuning en – in sommige gevallen – materiaal.

De leerkrachten beseffen dat hun meer traditionele aanpak niet beantwoordt aan de behoeften van de hedendaagse leerlingen, die zijn opgegroeid als 'digital natives'. De leerlingen hebben er geen moeite mee om digitale middelen te gebruiken en verwachten dat de leerkrachten die ook inbedden in de dagelijkse lespraktijk. De leerlingen hebben geen ondersteuning nodig bij de technische aspecten van ICT, maar wel bij het zoeken naar waardevolle en betrouwbare inhoud en bij het verdiepen van hun denken over maatschappelijke processen en de gevolgen daarvan.

Op grond van dit onderzoek is duidelijk gebleken dat de Digital History Toolkit en het Digital History Atlas platform, die de partnerorganisaties **Fundacja Szkoła z Klasą** (Polen), **Asociación Smilemundo** (Spanje) en de **Koning Boudewijnstichting** (België) zullen ontwikkelen, bijzonder welkom zullen zijn bij leerkrachten geschiedenis en sociale wetenschappen en hun leerlingen. De toolkit zal berusten op activerende methodes, zoals de omgekeerde klas, probleemgestuurd leren en onderzoekend leren, en ook op storytelling. De toolkit en het platform zullen helpen om die nieuwe manier van geschiedenisles geven in te bouwen in het online, hybride en fysiek onderwijs, en zullen leerkrachten in staat stellen om zich zekerder en competentier te voelen wanneer ze les geven over de geschiedenis van de twintigste eeuw aan leerlingen van de eenentwintigste eeuw.

Projectleider

Partners

gefinancierd door

Erasmus+

The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.